

[Ellisabeth Arnold]

Det, som vi tror er noget af det vigtigste, er – som ordføreren for Centrum-Demokraterne nævnte det – opdagelsesrisikoen. Hvis opdagelsesrisikoen er større, nedsættes aktiviteterne fra indbrudstyvenes side også, for så kan det simpelt hen ikke svare sig, så er det ikke så let, som det var før.

Ingen af de to enkeltelementer, der er nævnt her, nemlig de højere straffe eller den udvidede adgang til varetægtsfængsling, ville have hjulpet mig eller min familie i forbindelse med de efterhånden temmelig mange indbrud, vi har haft. Jeg kan kun bekræfte, at det er ubehageligt, det er krænkende, det er modbydeligt at komme hjem til et hus, der er gennemrodet.

Jeg kan til gengæld også sige, at der er andre elementer end netop det strafmæssige, opdagelsesrisikoen og det forebyggende arbejde, der skal ses på – og det håber jeg at justitsministeren vil se på og diskutere med os, når vi når frem til behandlingen af indbrudskriminalitetshandlingsplanen – og det er politiets egen rolle. Disse forbrydelser skal opprioriteres i politiets arbejde, og det skal de for det første ved at intensivere overvågningen af de kendte indbrudstyper, men også ved, at man aktivt støtter de personer, der prøver at forebygge indbrud i deres eget hjem. Jeg kan referere ganske enkelte ubehagelige episoder med politiet i forbindelse med indbrud, f.eks. hvis politiet, når man efter et indbrud i sit hjem spørger, hvad man skal gøre for at forhindre det, slår ud med armene og lakonisk siger: Ja, hvis de vil ind, så kommer de ind! Så er man jo ikke meget hjulpet.

En anden episode: Man har haft indbrud og ringer efter politiet, og politiet siger: Det kan vi ikke tage os af, det er småting. Det må ikke ske. Borgerne skal være klar over, at politiet er til for at beskytte dem mod overgreb og for at opklare forbrydelser. Derfor synes jeg, at vi ikke blot skal se på alle de smukke hensigter om forebyggelse og oplysning i skolerne og i nabolagene, vi skal også se på politiets egen håndtering af disse sager. Vi venter spændt på debatten om ministerens handlingsplan, og vi kan ikke støtte i hvert fald de to forslag, der er nævnt her, men selvfølgelig den forebyggende indsats og i øvrigt indsatsen for en forøget opdagelsesrisiko.

Lysholm Christensen (KRF):

Der er ganske rigtig en alarmerende stig-

ning i antallet af indbrudstyverier. Når man selv har prøvet at få huset ryddet, er man på alvorlig vis blevet mindet om, at dette er et problem i vort samfund, og derfor er det naturligvis noget, der skal gøres noget ved.

Men spørgsmålet er, om det – som det er foreslået i beslutningsforslaget her – nytter noget at forhøje strafferammerne, at give mulighed for varetægtsfængslinger osv. Jeg er ikke sikker på, at det er dér, der skal sættes ind. Jeg tror ikke, det vil få en nævneværdig virkning i retning af et lavere antal indbrud; der skal en flerstrengt indsats til. Alene den kendsgerning, at stigningen i antal indbrud meget nøje følger stigningen i misbruget af narkotika i de senere år, siger noget om, at her er et område, hvor man bør sætte ind. Det er således, at hvis en narkoman trænger til at få nogle stoffer, er det et så påtrængende behov for denne narkoman, at hverken udsigten til opklaring eller højere straf, eller hvad ved jeg, kan forhindre denne narkoman i at skaffe sig midler til køb af narkotika. Der er kun ét at gøre, og det er at sætte ind på narkotikaområdet, at få denne narkoman under behandling og afvæjning. Det må være det forebyggende, der skal til på det punkt – og jeg tror meget væsentlige punkt – når det gælder indbrud.

Så skal jeg sige, at vi hilser med stor tilfredshed, at justitsministeren har taget initiativ til at gøre noget i forhold til hælerne. Det er naturligvis også et område, hvor det er vigtigt at få sat ind, så det venter vi os en hel del af.

Så kunne jeg egentlig godt tænke mig efter den sidste ordførers indlæg at komme med et lille forsvar for politiet. Det er egentlig paradoksalt, at det er sådan, at hvis politiet en nat får fært af, at der er en, der med et koben er på vej ind i et hus, må de ikke engang gå hen og forhindre denne mand i at brække ind i huset. De skal vente, til de kan tage ham helt på fersk gerning. De må ikke engang forhindre ham i at foretage dette indbrud. Det var måske noget, man burde gøre et eller andet ved. Jeg ved godt, at dér har vi også et retssikkerhedsproblem, men det er egentlig paradoksalt, at den vågne politimand ikke engang må forhindre et indbrud.

Jeg skal slutte med at sige, at vi naturligvis ikke kan støtte dette forslag, men vi medvirker gerne til en række initiativer, som kan forebygge indbrud.